

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **S. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2004, č. j. 9 Az 153/2003 – 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2004, č. j. 9 Az 153/2003 – 28, byla zamítnuta žaloba, jíž žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2003, č. j. OAM-1565/VL-10-BE07-2000, kterým žalovaný rozhodl tak, že se žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb. o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje, a že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, ve které mimo jiné vznesl žádost o ustanovení právního zástupce z řad advokátů. V reakci na tuto žádost zaslal Městský soud v Praze stěžovateli výzvu k vyjádření o majetkových poměrech, které mu však bylo vráceno s tím, že stěžovatel si zásilku nevyzvedl. Uvedený soud proto usnesením ze dne 3. 11. 2004, č. j. 9 Az 153/2003 – 46, návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl. Poté vyzval stěžovatele k tomu, aby si ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. zvolil advokáta, který ho bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat. Zasláná výzva však byla Městskému soudu v Praze vrácena s tím, že stěžovatel se odstěhoval bez udání adresy. Poté, co se soudu nepodařilo zjistit adresu, na které by se stěžovatel zdržoval (ani za pomoci Policie ČR) byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud věc vrátil Městskému soudu v Praze bez věcného vyřízení kasační stížnosti s tím, že k jejímu projednání nebyly dosud splněny podmínky ve smyslu § 108 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Zaujal názor, že za situace, kdy stěžovatel je neznámého pobytu, bylo třeba mu ustanovit opatrovníka

ve smyslu § 29 odst. 3 občanského soudního řádu (za použití § 64 s. ř. s.) a jemu doručeno usnesení o zamítnutí návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce, jakož i výzva ke zvolení si advokátka spolu s poučením o následcích nevyhovění takové výzvě. Městský soud v Praze byl současně upozorněn, že ve spise téhož soudu sp. zn. 9 Az 155/2003, v němž je vedeno přezkumné řízení soudní ve věci azylové, týkající se nezletilé dcery stěžovatele J. S., nar. x, který byl rovněž předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti touto stěžovatelkou, je založena zpráva Fondu ohrožených dětí Klokánek, se sídlem Praha 8, Chabařovická 1125, z jejíhož obsahu vyplývá, že tato nezletilá dcera stěžovatele, jakož i její sestra, nezletilá M. S., nar. y, jsou umístěny v uvedeném zařízení, přičemž dále z obsahu zprávy vyplývá, že existují poznatky o sexuálním obtěžování starší ze sester stěžovatelem S. S. Městskému soudu bylo proto uloženo, ověřit, zda bylo zahájeno trestní stíhání stěžovatele, v němž by mohla být jeho současná adresa podchycena.

Nejvyššímu správnímu soudu byla poté doručena žádost Policie ČR, správy hlavního města Prahy – Služby kriminální policie a vyšetřování, se sídlem Praha 4, Kongresová 2, na stav řízení v azylové věci stěžovatele, z jejíhož obsahu bylo ověřeno, že je obviněn z trestného činu znásilnění v jednočinném souběhu s trestným činem soulože mezi příbuznými podle § 241 odst. 1, 3b) a § 245 trestního zákona. Z vyžádané zprávy téhož orgánu policie pak Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel se nachází ve vyšetřovací vazbě ve Vazební věznici P. – P.. Tato zpráva byla dána Městskému soudu na vědomí.

Městský soud v Praze doručil proto na uvedenou adresu stěžovateli výzvu k předložení plné moci advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti s poučením, že v tomto řízení je zastoupení advokátem povinné (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Současně stěžovatele poučil, že pokud ve stanovené lhůtě 10-ti dnů od doručení výzvy požadovanou plnou moc udělenou advokátovi soudu nepředloží, soud řízení o kasační stížnosti odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Výzva byla stěžovateli doručena do vlastních rukou, jak vyplývá z obsahu doručky, dne 3. 5. 2006, což stěžovatel stvrdil svým podpisem. Ve lhůtě 10-ti dnů od doručení výzvy (ostatně ani později) stěžovatel výzvě soudu nevyhověl. Poté byl spis Městským soudem v Praze předložen Nejvyššímu správnímu soudu s předkládací zprávou, že stěžovatel, jehož pobyt se v mezidobí podařilo zjistit a odpadl tedy důvod pro ustanovení mu opatrovníka, jakožto osobě neznámého pobytu, není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, ačkoliv byl na povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti upozorněn spolu s poučením o následcích nesplnění této podmínky.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí jen tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení, a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Stěžovatel vystupuje ve správním řízení a v řízení před soudem jako fyzická osoba, která však podle obsahu spisu nemá právnické vzdělání, vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie. Z toho je nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, jak jej o tom řádně poučil již Městský soud v Praze i s poučením o možných následcích nevyhovění takové výzvě (možnosti odmítnutí kasační stížnosti). Přitom žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů nemohlo být soudem vyhověno, neboť na výzvu soudu k osvědčení podmínek pro osvobození od soudních poplatků a tím pro možnost ustanovení zástupce, stěžovatel nereagoval.

Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc, osvědčující, že je takto zastoupen, přičemž soudem byl výslovně upozorněn na nutný důsledek takového postupu. Nejvyšší správní soud pro uvedený nedostatek podmínky řízení, který brání v pokračování řízení o kasační stížnosti, proto kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností (§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro nedostatek povinného zastoupení advokátem se Nejvyšší správní soud již tímto návrhem nemohl zabývat a také se jím nezbyval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.) tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu